

D E C I Z I E

24 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul:	Iulia Sîrcu
Judecătorii:	Sveatoslav Moldovan, Ion Druță Maria Ghervas, Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, recursul declarat de către Vârtosu Zaharia,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vârtosu Zaharia împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ Nr. 11, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor, cu privire la repararea prejudiciului material și moral, restituirea plăților pentru deservirea blocului și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Vârtosu Zaharia și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 mai 2016,

c o n s t a t ă

La 08 februarie 2016, Vârtosu Zaharia a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎMGFL-11 cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că în blocul în care locuiește au avut loc scurgeri de apă fierbinte din sistemul de termoficare din podul casei, precum și scurgeri de apă în timpul ploilor și topirii zăpezii din cauza acoperișului deteriorat, fapt ce se datorează atitudinii iresponsabile și neglijente a ÎMGFL-11 față de obligațiunile și competențele pe care le are. În consecință, apartamentul său a fost inundat, fiindu-i cauzat un prejudiciu material considerabil.

Indică Vârtosu Zaharia că s-a adresat cu numeroase cereri către pârât cu solicitarea efectuării reparației acoperișului pentru evitarea unor pagube și mai mari, care însă nu s-au soldat cu succes. Astfel, a fost nevoit să repare acoperișul și alte structuri ale clădirii din cont propriu, precum și să efectueze lucrări de reparație a coridorului deteriorat în urma inundării.

Solicită reclamantul repararea prejudiciului material cauzat în sumă de 24 144,6 lei, prejudiciului moral în sumă de 5001 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 01 martie 2016, Vârtosu Zaharia a depus cerere de concretizare a pretențiilor, invocând suplimentar că din cauza acoperișului deteriorat al blocului locativ, podul casei și practic toate apartamentele de la etajul 9 sunt permanent inundate în urma ploilor și topirii zăpezii, locatarii suportând cu regularitate pierderi esențiale materiale, care pun în primejdie sănătatea și viața acestora. Personalul ÎMGFL-11 este neglijent și fără instruire corespunzătoare, motiv din care apartamentele de la ultimul etaj au fost inundate și cu apă fierbinte.

Declară reclamantul că a fost nevoit să efectueze lucrări de reparație ale apartamentului și acoperișului în repetate rânduri din mijloace financiare proprii. S-a adresat cu petiții și cereri către pârât, Pretura sectorului Centru mun. Chișinău și Direcția generală locativ-comunală și amenajare a Primăriei mun. Chișinău cu solicitarea reparării acoperișului casei, însă nu s-a întreprins nimic în acest sens.

Solicită Vârtosu Zaharia repararea prejudiciului material în sumă de 24 144,6 lei ce constă din cheltuielile suportate pentru reparația acoperișului și coridorului apartamentului și cele necesare pentru reparația unei odăi deteriorate, repararea prejudiciului moral în sumă de 10 001 lei, restituirea plăților achitate pentru deservirea blocului locativ pentru ultimii 8 ani (de la data înregistrării primei petiții) în sumă totală de 2892, 48 lei (30,19 lei/lună) și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 23 martie 2016, a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 mai 2016, cerința cu privire la repararea prejudiciului material a fost respinsă ca fiind tardivă, iar cerințele cu privire la repararea prejudiciului moral, restituirea plăților pentru deservirea blocului și compensarea cheltuielilor de judecată, au fost respinse ca neîntemeiate. Totodată, s-a încasat din contul lui Vârtosu Zaharia în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 811 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2016, a fost respins apelul declarat de către Vârtosu Zaharia și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 mai 2016.

La 11 ianuarie 2017, Vârtosu Zaharia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2016 și hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 mai 2016, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului, Vârtosu Zaharia a invocat interpretarea în mod eronat a legii de către instanțele ierarhic inferioare, precum și aplicarea legii care nu trebuia să fie aplicată.

Indică recurentul că în speță nu sunt aplicabile prevederile alin. (1) al art. 1424 Cod civil, ci cele ale alin. (2) care stipulează că în cazul în care persoana obligată să repare prejudiciul și persoana prejudiciată negociază asupra prejudiciului care urmează a fi reparat, cursul prescripției se suspendă până când una din părți nu va renunța la negociere. Astfel, dânsul a înaintat acțiunea cu privire la repararea

prejudiciului material în interiorul termenului de prescripție, concluzia instanțelor ierarhic inferioare de respingere a acțiunii ca tardivă fiind contrară prevederilor legale. Or, dânsul dispune în original de multiple adresări și răspunsuri ale ÎMGFL-11 în perioada 2005-2015, în care intimata-pârâtă nu neagă faptele invocate, din contra le confirmă.

Declară Vârtosu Zaharia că faptul cauzării prejudiciului material în urma acțiunilor culpabile ale intimatei ÎMGFL-11 este probat prin actul cu privire la examinarea la fața locului întocmit la 01 martie 2012, iar costul materialelor și lucrărilor de reparație este stabilit prin devizul de cheltuieli elaborat de către specialistul autorizat Coșcodan Victor la 30 septembrie 2016.

Consideră recurentul că este neîntemeiată concluzia instanțelor ierarhic inferioare de respingere a acțiunii cu privire la repararea prejudiciului moral din motivul neprezentării probelor în acest sens, deoarece dânsul, având vârsta de 70 ani și suferind de o boală incurabilă, a fost nevoit să se ocupe de reparația acoperișului și apartamentului inundat din cauza atitudinii iresponsabile a ÎMGFL-11.

Menționează Vârtosu Zaharia că solicită restituirea plăților pentru deservirea blocului pentru ultimii 8 ani în temeiul prevederilor art. 1424 alin. (3) Cod civil, potrivit căroră în cazul în care persoana obligată să repare prejudiciul a dobândit ceva în urma faptei ilicite, din contul persoanei prejudiciate, este obligată, chiar și după expirarea termenului de prescripție, să restituie, în conformitate cu normele privind îmbogățirea fără justă cauză, ceea ce a dobândit. Recurentul a cerut insistent de a se lua măsuri de reparare a acoperișului atât ÎMGFL-11, cât și structurilor municipale responsabile fondatoare, însă practic nu s-a întreprins nimic.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii de însoțire nr. 31194-4 (f.d. 227, volumul I), copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2016 redactată integral, a fost expediată în adresa recurentului Vârtosu Zaharia la 18 noiembrie 2016, însă lipsesc date despre recepționarea acesteia.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către Vârtosu Zaharia la 11 ianuarie 2017 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 09 martie 2017, în adresa intimaților ÎMGFL-11 și Agenția pentru Protecția Consumatorilor a fost expediată copia recursului declarat de către Vârtosu Zaharia, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs.

La 06 aprilie 2017, Agenția pentru Protecția Consumatorilor a depus referință, prin care a solicitat admiterea recursului declarat de către Vârtosu Zaharia. Consideră intimata că acțiunea a fost înaintată cu respectarea termenului de prescripție prevăzut de art. 1424 Cod civil, iar faptul neparticipării ÎMGFL-11 la negocierea asupra prejudiciului care urmează a fi reparat, nu constituie temei de nesuspendare a termenului de prescripție conform alin. (2) din articolul menționat.

Alte referințe nu au parvenit.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 03 mai 2017, recursul declarat de către Vârtosu Zaharia a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 444 CPC, prezentul recurs se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs și cele expuse în referință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi admis cu modificarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea încasării taxei de stat, în rest hotărârile instanțelor de judecată de menținut, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. e) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să modifice decizia instanței de apel și/sau hotărârea primei instanțe.

Conform art. 1424 alin. (1) din Codul civil, acțiunea în reparare a prejudiciului se prescrie în termen de 3 ani începând cu momentul în care persoana vătămată a cunoscut sau trebuia să cunoască existența prejudiciului și persoana obligată să-l repare.

Din suportul probator prezent la materialele pricinii rezultă că, potrivit actului cu privire la examinarea la fața locului întocmit de către ÎMGFL-11 la 01 martie 2012, în urma examinării apartamentului nr. 106 din blocul locativ nr. 3/1 situat pe str. Miorița, mun. Chișinău, au fost depistate urme de inundație în camera cu suprafața de 18 m² cu dimensiunile de 0,50 cm x 0,50 cm, iar pe tavanul din coridor – urme cu dimensiunile de 0,80 cm x 0,20 cm. Actul dat a fost semnat de către membrii comisiei ÎMGFL-11 și proprietarul apartamentului Vârtosu Zaharia (f.d. 12, volumul I).

De asemenea, prin scrisoarea nr. 33/6/12 din 07 martie 2012 ÎMGFL-11 i-a comunicat lui Vârtosu Zaharia despre efectuarea controlului cu ieșire la fața locului, în urma căruia au fost depistate urme de inundație în apartamentul ultimului (f.d. 11, volumul I).

Analizând circumstanțele menționate și prevederile legale supra citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că este întemeiată și legală concluzia instanțelor ierarhic inferioare de respingere a acțiunii cu privire la repararea prejudiciului material ca fiind tardivă.

Or, potrivit materialelor pricinii apartamentul lui Vârtosu Zaharia a fost inundat în luna februarie 2012, actul de constatare fiind întocmit la 01 martie 2012, însă cererea de chemare în judecată a fost depusă abia la 08 februarie 2016, adică peste 4 ani, cu încălcarea termenului de prescripție de 3 ani prevăzut de art. 1424 alin. (1) din Codul civil.

Nu poate fi reținut argumentul recurentului-reclamant Vârtosu Zaharia precum că la caz este aplicabil alin. (2) al art. 1424 alin. (1) din Codul civil, potrivit căruia în cazul în care persoana obligată să repare prejudiciul și persoana prejudiciată negociază asupra prejudiciului care urmează să fie reparat, cursul prescripției se suspendă pînă cînd una din părți nu va renunța la negociere și prin urmare, acțiunea sa a fost depusă în interiorul termenului prevăzut de lege, din următoarele.

Prin cererea din 15 octombrie 2014 Vârtosu Zaharia a solicitat ÎMGFL-11 achitarea cheltuielilor suportate pentru repararea acoperișului casei și a coridorului apartamentului inundat în urma scurgerii apelor pluviale și topirii zăpezii (f.d. 18,

volumul I). La 04 iunie 2015, recurentul-reclamant s-a adresat repetat cu o cerere către ÎMGFL-11, înaintând aceleași solicitări (f.d. 17, volumul I).

Însă, materialele cauzei nu atestă careva răspunsuri ale ÎMGFL-11 la cererile lui Vârtosu Zaharia, unde ar fi recunoscut și negociat asupra prejudiciului care urmează să fie reparat, cu atât mai mult că, însuși reclamantul în cererile sale indică că pârâtul i-a neglijat petițiile și nu a primit nici-un răspuns.

Astfel, este neîntemeiată invocarea de către Vârtosu Zaharia a suspendării cursului prescripției în legătură cu negocierea părților, în condițiile în care o asemenea negociere nu a existat.

Nu poate fi reținut nici argumentul intimatei Agenția pentru Protecția Consumatorului indicat în referința depusă la recurs, precum că faptul neparticipării ÎMGFL-11 la negocierea asupra prejudiciului care urmează a fi reparat nu constituie temei de nesuspendare a termenului de prescripție conform alin. (2) din articolul 1424 alin. (1) din Codul civil, or, în sensul normei date este obligatorie participarea persoanei obligată să repare prejudiciul și negocierea cuantumului despăgubirii și modalității de plată a acesteia, condiții ce nu au fost întrunite în speță.

De asemenea, este corectă și concluzia instanțelor ierarhic inferioare de respingere a acțiunii cu privire la repararea prejudiciului moral, deoarece Vârtosu Zaharia nu a prezentat nici-o probă în acest sens în conformitate cu art. 118 alin. (1) CPC, care stipulează că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Cât privește pretenția recurentului-reclamant de restituire a plăților pentru deservirea blocului pentru ultimii 8 ani în sumă de 2892,48 lei cu referire la art. 1424 alin. (3) Cod civil, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că nu a fost probat faptul dobândirii de către ÎMGFL-11 a cărorva bunuri de la persoana prejudiciată în urma săvârșirii unei fapte ilicite.

Mai mult ca atât, nu a fost probat nici faptul că Vârtosu Zaharia ar fi achitat plățile respective pentru deservirea blocului.

Distinct de cele relatate, instanța de recurs constată că instanțele ierarhic inferioare au încasat din contul lui Vârtosu Zaharia în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 811 lei, pe când urma a fi încasată doar suma de 724, 33 lei, deoarece pretenția cu privire la restituirea plăților pentru deservirea blocului rezultă din calitatea de consumator a reclamantului și este scutit de taxă de stat în conformitate cu art. 85 alin. (1) lit. a) CPC. Iar pentru pretenția cu privire la repararea prejudiciului material Vârtosu Zaharia necesită să achite taxa de stat, deoarece nu cade sub incidența protecției consumatorului, ci se referă la obligațiile care nasc din cauzarea de daune.

Din considerentele menționate și având în vedere că instanțele ierarhic inferioare au emis hotărâri întemeiate și legale, însă eronat au determinat mărimea taxei de stat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către Vârtosu Zaharia și a modifica decizia Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2016 și hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 mai 2016 în partea ce ține de încasarea taxei

de stat prin micșorarea cuantumului sumei încasate din contul lui Vârtosu Zaharia în beneficiul statului de la 811 lei până la 724,33 lei, în rest, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe a menține.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. e) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de către Vârtosu Zaharia.

Se modifică decizia Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2016 și hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 11 mai 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vârtosu Zaharia împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ Nr. 11, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor, cu privire la repararea prejudiciului material și moral, restituirea plăților pentru deservirea blocului și compensarea cheltuielilor de judecată, în partea ce ține de încasarea taxei de stat prin micșorarea cuantumului sumei încasate din contul lui Vârtosu Zaharia în beneficiul statului de la 811 lei până la 724 (șapte sute douăzeci și patru), 33 lei.

În rest, decizia Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2016 și hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 11 mai 2016 se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Ion Druță

Maria Ghervas

Mariana Pitic